

DBS – Transformace konceptuálního modelu na relační

Michal Valenta

Katedra softwarového inženýrství FIT
České vysoké učení technické v Praze
©Michal Valenta, 2010

BI-DBS, ZS 2010/11

<https://edux.fit.cvut.cz/courses/BI-DBS/>

- algoritmus převodu konceptuálního modelu na relační bývá součástí modelovacích nástrojů (Oracle Data Modeller, Enterprise Architekt, ...)
- pomocí nastavení je obvykle možné chování vestavěných generátorů výrazně upravit
- převod některých konstrukcí konceptuálního modelu (například ISA hierarchie) má několik možných variant, z nichž žádná není úplně přesná; optimální varianta pro konkrétní situaci závisí na parametrech, které jsou mimo konceptuální modelování (často používané dotazy, způsoby uložení dat...)
- v některých případech (povinnost nedeterminantu ve vztahu) nemáme na úrovni relačního modelu dostatečně efektivní mechanismus, který by kontrolu zajistil

Princip

Entity

- název entity → název relace
- atributy entity → atributy relace
- domény atributů entity se “namapují“ na domény relačních atributů
- povinnost atributů entity → NOT NULL na relační úrovni
- atributy identifikátoru entity → PRIMARY KEY
- alternativní klíče → UNIQUE
- u slabých entit je třeba do klíče přibrat identifikátory identifikačních vlastníků

Vztahy

- jediná možnost provázání dat ze dvou relací je **referenční integrita** (FOREIGN KEY)
- podle kardinality a parciality je třeba použít vztahové tabulky a IO NOT NULL a UNIQUE

Převod silné entity

ENTITA

- # * identifikátor
- * poviny_atribut
- o nepoviny_atribut

Relační zápis (zjednodušené a používané pro písemky)

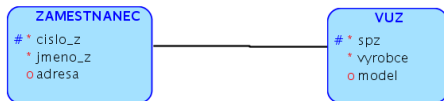
entita(identifikátor, povinny_atribut, nepovinny_atribut)

SQL

```
CREATE TABLE entita (  
  identifikator integer,  
  povinny_atribut varchar(20) NOT NULL,  
  nepovinny_atribut varchar(40),  
  CONSTRAINT entita_pk PRIMARY KEY (identifikator) );
```

Poznámka: domény atributů se zadávají již na konceptuální úrovni, ale v diagramech se obvykle nezobrazují.

Vztah 1:1, obě entity povinná účast

Relační zápis

zamestnanec_vuz(cislo_z, jmeno_z, adresa, spz, vyrobce, model)

SQL

```
CREATE TABLE zamestnanec_vuz (  
  cislo_z integer CONSTRAINT zamestnanec_vuz_pk PRIMARY KEY,  
  jmeno_z varchar(20) NOT NULL,  
  adresa varchar(40),  
  spz varchar(20) NOT NULL CONSTRAINT zamestnanec_vuz_uk UNIQUE,  
  vyrobce varchar (40) NOT NULL,  
  model varchar(40));
```

Poznámka: vzhledem k povinnosti členství na obou stranách jedna tabulka.

Vztah 1:1, 1 entita povinná účast

Relační model

zamestnanec(cislo_z, jmeno_z, adresa)

vuz(spz, vyrobce, model, cislo_z)

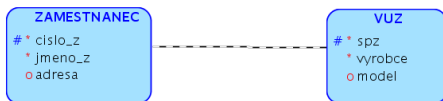
$vuz[cislo_z] \subseteq zamestnanec[cislo_z]$

SQL:

```
CREATE TABLE zamestnanec (  
  cislo_z integer CONSTRAINT zamestnanec_pk PRIMARY KEY,  
  jmeno_z varchar(20)  
  adresa varchar(40));
```

```
CREATE TABLE vuz (  
  spz varchar(20) CONSTRAINT vuz_pk PRIMARY KEY,  
  vyrobce(40) NOT NULL,  
  model varchar(40),  
  cislo_z integer NOT NULL UNIQUE,  
  CONSTRAINT zamestnanec_vuz_fk  
  FOREIGN KEY (cislo_z) REFERENCES zamestnanec(cislo_z));
```

Vztah 1:1, nepovinná účast

1. možnost

Jako v předchozím případě. Jediný rozdíl je ten, že atribut **cislo_z** v tabulce **vuz** bude **nepovinný**.

2. možnost

zamestnanec(cislo_z, jmeno_z, adresa)

vuz(spz, vyrobce, model)

zamestnanec_vuz (cislo_z, spz)

$zamestnanec_vuz[spz] \subseteq vuz[spz]$

$zamestnanec_vuz[cislo_z] \subseteq zamestnanec[cislo_z]$

spz v relaci **zamestnanec_vuz** je **NOT NULL** a **UNIQUE**

SQL:

```
CREATE TABLE vuz (...); CREATE TABLE zamestnanec (...);
```

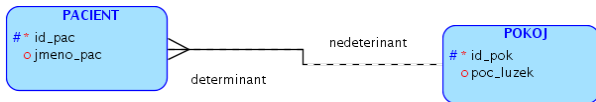
```
CREATE TABLE zamestnanec_vuz (
```

```
cislo_z integer PRIMARY KEY REFERENCES zamestnanec (cislo_z),
```

```
spz varchar(20) NOT NULL UNIQUE REFERENCES vuz (spz));
```

Poznámka: v notaci relačního modelu nejsou obvykle vyznačena integritní omezení NOT NULL a UNIQUE. Zde jsou však pro správnou transformaci obě tato integritní omezení nezbytná!

Vztah 1:N, povinná účast determinantu

Relační zápis

pacient(id_pac, jmeno_pac, id_pok)
pokoj(id_pok, poc_luzek)

pacient[id_pok] \subseteq pokoj[id_pok]
id_pok v relaci pacient NOT NULL

SQL

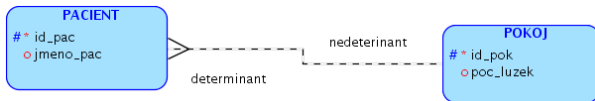
```
CREATE TABLE pacient (  
  id_pac integer CONSTRAINT pacient_pk PRIMARY KEY,  
  jmeno_pac varchar(20) NOT NULL,  
  id_pokoj integer NOT NULL);
```

```
CREATE TABLE pokoj (  
  id_pok integer CONSTRAINT pokoj_pk PRIMARY KEY,  
  poc_luzek integer NOT NULL);
```

```
ALTER TABLE pacient ADD CONSTRAINT pacient_pokoj_fk  
  FOREIGN KEY (id_pok) REFERENCES pokoj(id_pok));
```

Poznámka: informaci o parcialitě nedeterminantu ztrácíme.

Vztah 1:N, nepovinná účast determinantu

1. možnost

Jako v předchozím případě. Rozdíl je ten, že atribut `id_pok` v tabulce `pokoj` bude nepovinný.

2. možnost

`pacient`(`id_pac`, `jmeno_pac`)

`pokoj`(`id_pok`, `poc_luzek`)

`umistení` (`id_pac`, `id_pok`)

`umistení`[`id_pac`] \subseteq `pacient`[`id_pac`]

`umistení`[`id_pok`] \subseteq `pokoj`[`id_pok`]

`id_pok` v relaci `umistení` NOT NULL

SQL:

```
CREATE TABLE pacient (...); CREATE TABLE pokoj (...);
```

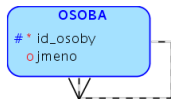
```
CREATE TABLE umistení (
```

```
id_pac integer PRIMARY KEY REFERENCES pacient (id_pac),
```

```
id_pokoj integer NOT NULL REFERENCES pokoj (id_pok));
```

Poznámka: informaci o parcialitě nedeterminantu opět ztrácíme.

Rekurzivní vztah

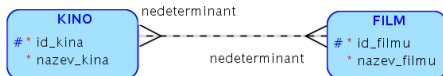
Relační zápis

```
osoba(id_osoby, jmeno, manager_id)  
osoba[manager_id] ⊆ osoba[id_osoby]
```

SQL

```
CREATE TABLE osoba (  
  id_osoby integer PRIMARY KEY,  
  jmeno varchar(30),  
  manager_id integer);  
  
ALTER TABLE osoba  
ADD CONSTRAINT osoba_manager_fk  
  FOREIGN KEY (manager_id) REFERENCES osoba (id_osoby);
```

Vztah M:N

Relační zápis

kino(id_kina, nazev_kina)

film(id_filmu, nazev_filmu)

predstavení(id_kina, id_filmu)

predstaveni[id_kina] \subseteq kino[id_kina]

predstaveni[id_filmu] \subseteq film[id_filmu]

M:N vždy pomocí vztahové tabulky.

SQL

```
CREATE TABLE kino (...); CREATE TABLE film (...);
```

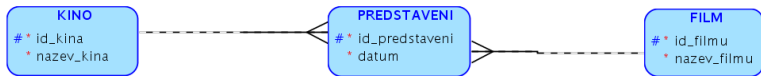
```
CREATE TABLE predstaveni (  
id_kina integer REFERENCES kino (id_kina),  
id_filmu integer REFERENCES film (id_filmu),
```

```
CONSTRAINT predstaveni_pk PRIMARY KEY (id_kina,id_filmu));
```

Poznámka 1: informaci o parcialitě nedeterminantů opět ztrácíme.

Poznámka 2: jeden film v jenom kině nejvýše jednou? Zřejmě spíše dekompozice, viz dále.

Vztah M:N – dekompozice kvůli identifikaci vztahu, silná entita

Relační zápis

kino(id_kina, nazev_kina)

film(id_filmu, nazev_filmu)

predstaveni(id_predstaveni, datum, id_kina, id_filmu)

predstaveni[id_kina] \subseteq kino[id_kina]
predstaveni[id_filmu] \subseteq film[id_filmu]

SQL

```
CREATE TABLE kino (...); CREATE TABLE film (...);
```

```
CREATE TABLE predstaveni (
```

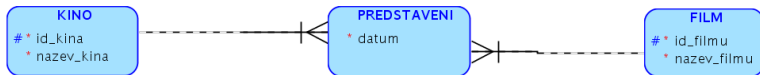
```
id_predstaveni integer PRIMARY KEY,
```

```
datum date NOT NULL,
```

```
id_kina integer NOT NULL REFERENCES kino (id_kina),
```

```
id_filmu integer NOT NULL REFERENCES film (id_filmu));
```

Vztah M:N – dekompozice kvůli identifikaci vztahu, slabá entita

Relační zápis

kino(id_kina, nazev_kina)

film(id_filmu, nazev_filmu)

predstaveni(datum, id_kina, id_filmu)

predstaveni[id_kina] ⊆ kino[id_kina]
predstaveni[id_filmu] ⊆ film[id_filmu]

SQL

```
CREATE TABLE kino (...); CREATE TABLE film (...);
```

```
CREATE TABLE predstaveni (
```

```
datum date,
```

```
id_kina integer NOT NULL REFERENCES kino (id_kina),
```

```
id_filmu integer NOT NULL REFERENCES film (id_filmu),
```

```
CONSTRAINT PRIMARY KEY predstaveni_pk (datum, id_kina, id_filmu));
```

Slabá entita, identifikační závislost

Relační zápis

```
blok(id_bloku, nazev_bloku)  
pokoj(cislo_pokoje, id_bloku)  
pokoj[id_bloku] ⊆ blok[id_bloku]
```

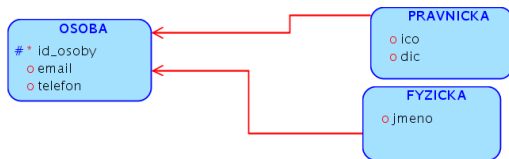
```
osoba(id_osoby, jmeno_osoby)  
profil(id_osoby, fotka)  
profil[id_osoby] ⊆ osoba[id_osoby]
```

SQL

```
CREATE TABLE blok (...);  
CREATE TABLE pokoj (  
  cislo_pokoje integer id_bloku integer  
  REFERENCES blok (id_bloku),  
  PRIMARY KEY (id_bloku, cislo_pokoje));
```

```
CREATE TABLE osoba (...);  
CREATE TABLE profil (  
  fotka blob  
  id_osoby integer  
  REFERENCES osoba (id_osoby),  
  PRIMARY KEY (id_osoby));
```

ISA hierarchie

varianta 1

osoba(id_osoby, email, telefon, **jmeno**, ico, dic)

je vhodně zavést rozlišovací atribut

varianta 2

osoba(id_osoby, email, telefon)

fyzicka(id_osoby, jmeno)

pravnicka(id_osoby, ico, dic)

$fyzicka[id_osoby] \subseteq osoba[id_osoby]$

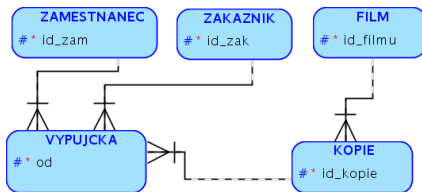
$pravnicka[id_osoby] \subseteq osoba[id_osoby]$

varianta 3

fyzicka(id_osoby, email, telefon, jmeno)

pravnicka(id_osoby, email, telefon ico, dic)

Migrace identifikátoru entity, složený cizí klíč

Relační zápis

zakaznik(id_zak)

zamestnanec(id_zam)

film(id_filmu)

kopie(id_filmu, id_kopie)

vypujcka(od, id_zak, id_zam, id_filmu, id_kopie)

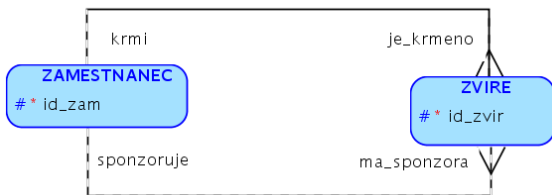
$\text{kopie}[\text{id_filmu}] \subseteq \text{film}[\text{id_filmu}]$

$\text{vypujcka}[\text{id_zak}] \subseteq \text{zakaznik}[\text{id_zak}]$

$\text{vypujcka}[\text{id_zam}] \subseteq \text{zamestnanec}[\text{id_zam}]$

$\text{vypujcka}[\text{id_filmu}, \text{id_kopie}] \subseteq \text{kopie}[\text{id_filmu}, \text{id_kopie}]$

Cyklus a jména rolí při implementaci

Relační zápis

zamestnanec(id_zam)

zvire(id_zvir, krmi_id_zam, sponzoruje_id_zam)

$zvire[krmi_id_zam] \subseteq zamestnanec[id_zam]$

$zvire[sponzoruje_id_zam] \subseteq zamestnanec[id_zam]$

Poznámka: není možné, aby se dva atributy v jedné relaci jmenovali stejně.